

Előfizetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben házhoz
 kúrdra.
 Egy évre 30.—
 Félévre 19.—
 Negyedévre 9.—
 Egy hónapra 1.50

Egy szám 6 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasáboz petitor egy-
 szari hirdetés 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.
 Nyiltér: 6 hasáboz sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden
 közlemény küldendő. — A küldemények
 csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívüli esetben kül-
 detnek vissza.
 Kiadó-hivatal:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 hová az előfizetési pénzek küldendők.

A triesti Lloyd-társaság.

Fiúme, jan. 8.
 Kormányunk nemzetközi politikájának egyik gyöngye ama tervezett szerződés, melyet hazánk a triesti osztrák Lloyd-társasággal kötött. Tíz hosszú évre gátolva lennénk ezáltal nyers terményeinket oda szállítani a külföldre, hol azokat elárulhatnánk, sőt egyáltalán ki sem szállíthatnánk. Mert oly helyekre csak nem fog kereskedő gabnát küldeni, hol a bővebben terem mint nálunk, — pedig a társaság tervezett utai nagyjából ily helyekre szólnak s így gabnákivitelünknek még versenyt is alkotnak. A dolog különben fényes és tiszta, mint a nap-sugár.

Ausztria ipar-állam, iparczikkeit csak keleten árusíthatja el, tengeri közlekedései is tehát mind keletre irányulnak, honnét még azan hasznos is húzza, hogy közlekedő eszközei visszatértek az általa szükséges nyers terményeket kényelmesen helyébe szállítják. Epen ellenkező a mi viszonyaink. Mi csupán nyers természet-ményeket szállíthatunk külföldre, honnét viszont csak iparczikkeket jöhetnek hozni. Nyers terményeink pedig csak is Nyugot-európában állíthatók piacra, a honnét az iparczikkeivel visszatérő hajóink ránk nézve csak előnyös versenyt erőszakolnának az osztrák iparra, melynek eddig nálunk monopolioma volt. A mi tengeri kereskedésünk tehát kizárólag nyugot féle tart, míg Ausztriát kelet felé. Erdekeink össze nem egyeztetetők, mert homlokegyenest állanak egymással szemközt: a mi egyiknek hasznára válnának, a másiknak épen kárát okozná.

S kormányunk még is rá akarja erőszakolni a nemzetre a véghetetlen káros egyezményt, számítva egyesek járatlanságára s mások elvetemeltségére. Helyén lesz tehát némi felvilágosítást nyújtani a tekintetben azoknak, kik a kérdéssel eddig keveset foglalkoztak, s kik hivatva vannak abban dönteni.

Azon bohók számára szánt érvek, melyekkel a kormány e hallatlan szerződést támogatni igyekszik, a következők:

1. A társaság a magyar korona országainak külföldi postaközlekedését eszközözi.

2. Keleten a korona politikai befolyását érvényesíti.

3. Megkötendőnek véli a triesti Lloyd-társasággal a szerződést, mert nem ismer más társaságot, mely képes lenne ama szolgáltatásokat végezni.

Lássuk csak e hazug és nyomorék érvelést egyenként.

A magyar korona országainak postás közlekedése keletre semmi, mert a hol kereskedelmi viszony nem létezik, oda kereskedő levelet nem írhatnak, — egyéb korrespondenciát pedig, mi legalább nem tudunk. De ha léteznék is kelet azon kikötővel magyar posta közlekedés, akkora például, mint most nyugotra van (mi nem lesz soha) még akkor sem kerülne évenként többé, 10.000 forintnál a posta, mi pedig egykissé messze esik az évenkénti 1.700.000 frittól.

Más oldalról tekintve e kérdést, nem jutunk valamivel szebb eredményre. A Brenneren keresztül menő nemzetközi posta ugyanis harmadrész idő alatt futja be Egyiptomot, Indiát és Chinát, mint a Lloyd-társulat hajói. A szuezi csatornán túl tehát már az angol posta manipulálja Magyarországot a posta küldeményeit. A triest-constantinápolyi irány pedig egészen kézen kívül esik a bázis-ruscsuk-várnai vonal mellett. Az egyptomi posta már most is Brindisin által továbbítatik a nemzetközi postával. Az istria postát sem eszközözi a Lloyd-társulat sokáig, csak is míg a divacca-póli vasut vonala át nem lesz adva a közlekedésnek. A mi végre a dalmáciai postát illeti, az a következő módon megy végre: a fiúme-dalmáciai vonal kiszolgálására a Lloyd-társulat két apró ódon gőzcsékkjét a Hébét és Yolét használja, mikkel már nem tudott mit csinálni. E gyámoltalan kis kávémasinák alig haladnak 7 tengeri mérföldet óránként széles és nyugodt tenger mellett; zavaros időben pedig, a tengert épen ki nem állják, veszedelmesek, az utasoknak a legeszkélyebb kényelmet sem nyújthatják, s r e n d e s e n e l k é s n e k. Így történik azután, hogy a posta, mely mindig a leg-nyugodt utat keresi a triesti vonal nagyobb, tisztább, biztosabb és teljes kényelemmel ellátott gőzcsékkjén jön Triestet át Fiumébe. Ha végre a dalmáciai vonal el-készül (nemsokára), akkor a Lloyd-társulat épenséggel semmi postát sem visz hal-jón, s e mellett valóban megfoghatatlan, hogy vetemedhetik valaki arra az arzat-

lanságra, hogy a Lloyd-társulatról szólva, postaközvetítést merjen említeni!

És most jön a politikai befolyás, melyet a Lloyd-társulat eszközölne keleten Magyarországra számára. . . . No már itt nem időzünk sokáig, legfeljebb egy hatóval felelhetnénk e kockázatos buffone-riára, ha valahogy sirásra nem fakadnánk azon dicső politikai befolyások át-gondolásán, melyeket az osztrák-magyar kormány eszközölt mindaddig keleten egy a Bosphorus, mint a Fekete és egyéb ten-gerek partjain! Hallgassunk e semmit mondó frázis felett tehát mindaddig, míg Tisza Kálmán valami tüzetesebb bohóság-gal, valami ténynek hazudott furcsa találmánnyal nem egészíti ki a politikai be-folyás sallangját.

Következik az állítás, hogy nem ta-lálkozott eddig még egy más társulat, mely a fentebbi két humbuszógot 17 millióért elvállalta volna. Nem tudjuk, hogy egy-általán akadna-e társulat, mely politi-kai befolyások eszközzésére s hasonló réptelenségekre vállalkoznék, csak annyit tudunk, hogy az angol newcastl-i Richardson et Comp.-féle társulat ajánlatot tett a kormányának az osztrák Lloyd helyett a magyar tengeri kereske-delem közvetítésére a külföldön. Ezt pedig 16 (tizenhat) jól felszerelt tengeri csavar-gózzal, melyek közül 11 nyugotra, Anglia, Észak-Amerika és Brazília között, 3 Egy-ptom és Nyugatindia között, 2 pedig Dal-máciaival közlekednek. És mindezt, a pó-stát beleértve, évenkénti 20.000 ft sub-ventióért!

Szemérmetlen hazugság tehát ez utóbbi állítás is, és annival inkább, hogy még pályázatot sem engedtek meg e ügyben, a mire pedig seregesen jelentkeznének.

Ime milyen természetek a magyar kormány koholmányai, melylyel e vesze-delmes szerződést a nemzetre akarják tuk-málni, az egész ország kiszámíthatlan ká-rára, — csak saját és az osztrákok érde-keiben. Mert eltekintve a kormány tagjainak személyes érdekeit és hasznát ez ügy-ben (ez is egy neme a subventiónak), két-ségtülvél, hogy az osztrákok tömérdeket nyernének az által, ha a nyers termé-nyek kivitelét meggátolva, azt számukra olesobbán megszerezhetők ténnek, és vi-szont kizárva a külföldi versenyt, ipar-czikkeiket jutányosabban árusíthatják el hazánkban. És mindezt még 17 milliót fizessünk a jó osztrákoknak!

Valóban megfoghatlan, hogy mernek bennünket a derek szomszédok még a hottentóknál is butábbaknak nézni és a mi mindenestire hallatlanabb, hogy talá-tatik egy nemzeti kormány, mely e oos-mány hazaárulást kívinni szándékozik! De ne foglalkozunk sokat a megfogha-tatlanokkal, hanem folytassuk a kézzelfog-ható dolgok ismertetését.

A kötendő szerződés szerint Magyar-ország 31%-ét fizetné az évenkénti sub-ventiónak, azaz 1.700.000 forintot, mi tíz év alatt 17 milliót tesz. A verseny kizárá-sát és egyéb károkon kívül ennyi az évenkénti áldozat. Lássuk már most, meny-nyivel kecsesgetnek a viszonzószolgálat tekintetében. A tervezett utak 23-féle irány-ban mennének, 22 kelet felé Török és Oroszországba, India és Kinába; csak egy nyugotnak, Angliába; ez is csak 18 fordulót tenne évenként, míg a többi hu-szonkötő 905-öt összesen! No ez ugyan nem felel meg a 31 perczentnek!

A tervezett utak között tehát csakis egy van olyan, mi a magyar érdekeket szol-gálná, a többi vagy közömbös vagy káros kereskedelmünkre nézve.

Az összes utak hosszából 17%-os esik azokra, melyek Fiumét érintik, vagy Fiu-méből indulnak ki. Es ha kiszámítjuk, hogy mennyi jut a Lloyd-társulatnak azon 82 ezer tonna szállítmány egy-egy tonnájára, mely Fiuméből vitetik ki évenként, ugy találjuk, hogy egy tonnára, a szállítási díjon kívül, 7 ftt subventio esik, azaz sokkal több a viteldíjnál, melyért azt egy más gőzhajó elszállítaná. Ez is furcsa egy neme a kereskedelem lendítésének!

Ha pedig megfontoljuk, hogy a triesti Lloyd-társulat olesapja magyar vasutaink keze alól azon szállítmányokat, melyeket Ausztria keletre küld, vagy onnét kap, ugy józan észszel csak is arra törekedhe-tünk, hogy ama társulat működését oskó-kentsük, ne pedig még subventionáljuk.

Még egyet jegyezzünk meg. Azon két-három rozzant gőzhajó értéke, melyet a társaság eddig Fiuméba küldött, alig ha-ladja meg az 1.700.000 fritt; azaz az évenkénti subventiót. Már most ha a ma-gyar kormány ez összeget pár hajó be-vásárlására fordítaná, teljesen helyettesít-hetné a Lloyd szolgálatait addig is, míg megalakulna és készen lenne hajóival egy oly társulat, mely kizárólag a magyar ér-

deket szolgálja, és nem függne az osz-trák kormánytól, mely viszonyainkat ki-aknázni igyekszik. Jelentékeny hasznára válnék még Fiuménak azáltal is hogy hajóit nagyjából itt építené, személyze-tébe főkép magyar alattvalókat venne fel, mi épen nem történik a Lloyd-társulatnál, s mire nézve kormányunk szót sem emelt. De a mi mindenképp fontos, hogy külföldi kereskedelmünk közvetítése magyar kezekben lenne, kizárólag a magyar kor-mánnytól függne, s végre-valahára hasznát vehetnénk azon 40 millió forintnak, melyet Fiume kikötőjének s vasútjának ki-építésére fordítottunk.

Sz.—E.—T.

Ezek a szerencsétlen officiosusok! Mire nem képes az emberi dressura, azt ugyancsak bámulva tapasztalhatjuk a kormányt lapok nyilatkozatain! Szegényeket igazán száni lehet, mert alapiában ők együtt éreznek a nemzettel, ők se oly vakok, hogy ne látnák, mit követel a keleti kérdés iránti kockázatésben hazánk érdeke. — de ő nekik egyszerűs mind kötelességekkel bizonyítani, hogy a kormány magartatása megfelel az érdekek megóvá-sának, és e lehetetlen vállalkozásban hideg verej-ték gyöngyök homlokukon, vastagon dagadnak erők és reszelő sipolással válik létezőtök. Mindig Anglia a bűnbakjuk, Angliát vádolják szivök egész kétségbeesésével, Angliához könyörögnek most is megható panaszos hangokon. Szegény pártk észre sem veszik, hogy mily rettenetes gyávaaság bélyegét stitik a kormány politikájára, ha az ő felfogásukat a kormánypolitika indokolásának kellene tekinteni. Mert mi egyéb van ez örökös kérelésben és panaszokdás-ban, mint az, hogy Anglia védelmezze meg az isten szerelméért a mi állami és nemzeti érdekeinket, — miután a mi államférfiúi bölcseségünk ugy teszi szűkséggé, hogy mi magunk semmikép se védelmezzük azokat. Hisz ugyancsak helyesen ma-gyarázza meg a Timesnek legutóbbi cikke, hogy mo-narchiánk érdekei a keleti kérdésben sokkal élehetősebbek és fontosabbak, mint Angliáé, és ez érdekeinket sokkal kevesebb kockázattal véd-hetjük volna meg, mint Anglia az övét. És ilyen körülmények között egy magyar officiosus lelkesen üdvözli a kormányt és nagyon megnyugtatótának találja az országot a miert politikának „nem üt fel Angliának.“ Ó szent együgyűség, milyen kevés kell a te felületésedre. Mi tehát nem ül-tünk fel Angliának, mert szabad prédának enged-tük oda azt, a mi legsajátosabb érdekünk. Már még milyen elégtételünk lesz az álnok Anglia felett, ha szépecskén elpusztulnak a föld színéről, és az önzó anglusok „szemében majd gyászönyül egy nemzet sirja fölött.“ Ők sirhatnak, de mi ál-dani fogjuk — természetesen meg a halálunk el-őtt kiáltottó végrendeletben, melyre officiosus la-pjaink fognak szolgálni — Andrássy gróf és Tisza Kálmán utóéletlen államférfiúi belátását. Ugy tesszük, mint az a derék fú, ki felkötötte magát, csakhogy atyjának egy kis bosszúságot szerezzen. Azután mió remek bevallás van abban, hogy nem ül-tünk fel Angliának! Mert ez természetesen fel-tételezi azt, hogy Anglia biztatótt bennünket a határozottabb és erősebb fellépésre. Köszönöm zsidó, hogy megtanítottál a szóra. Ki nem látja, ha nem bolond — azaz ha nem officiosus — e-zekből azt, hogy Európának hallatlan szerző-dés-gó, gyáva és czinkos magartatásért első sor-ban Ausztria-Magyarországot viseli a felelőssé-gét. — Mit lehet várni más hatalomtól, ha az a monarchia, melynek léte forog kérdés-ben, még egy milliónyi hadsereg birtokában könnyen döntő befolyást gyakorolhat, míg más — kevésbé érdekel — állam ösztönzésére se tett egy lépést a szerződésnek és saját érdekei-vel védelmezésére. Szegény már az, hogy osz-trónzésre van szükség, még ha ez ösztönzésnek en-gedtetni volna is, mi ellenben az ösztönzés ténye magában azt bizonyítja, hogy az angol kormány-ban lett volna akarat és készség a helyesebb és jogtisztelőbb eljárásra! Azután micsoda falsificatio-nak tűnik fel, ily világitásban az az officiosus okos-kodás, hogy gróf Andrássy Európának helyzete és a hatalmának magartatása kényszerítette a meg-alkuvást és a békés egyezkedés utjára, holott min-den tény külön-külön és valamennyi együtt vére, csak azt bizonyítja, hogy épen gróf Andrássy-nak muszka alliance, reichstadi egyezsége bénította meg másoknak nagyobb tett készségét és becsül-tesebb igyekezetét. Ó nem akart „felülni“ Angliá-nak, mely bennünket gonoszul, a mi érdeke-inknek megóvására akart esábitani, ó csak Oroszországnak „ült fel“, mert ez határtalan önzetlenséggel bennünket a szláv muszka civilizáció és szabadság áldásában készült része-síteni.

A vámügyi határozati javaslat.

—dr.— A vám és kereskedelmi szö-vevényes feletti bizottsági tanácsokzások be-vannak fejezve. Az a testület, mely hivatva volt a kormány előterjesztéseit a parla-menti tárgyalásra előkészíteni, azokat alapo-san megrostálni, e rostálási műfo-lyamat bámulatos coula:go-szal végezte. Amint a kormány a paragrafusok és vám-tételek tömegét a rostára felöntötte, azon módon keresztül is omlott minden egyes

paragrafus, minden egyes tétel. — Hogy-ne! Az olyan mérhetetlen nagyságu üre-geken, aminők eme mindent megszavazó fejekben egyenkint és összesen mutatko-ztak, nincs a világon az a kormányjavas-lat, mely kényelmesen keresztül ne essék.

A rostálási műfolymam tehát szerencsé-sen véget érte; nem volt fenakadás sem-miben — absolute semmiben. Hanem be-fejezésül következett egy határozati javaslat, mely azt akarta tüntetni, mintha az elfo-gadás bővejsége egyszerre ellenkező vég-letbe csapott volna és átváltozott volna oly szűkfűjséggé, mely a maga nemében va-lóban ritkítja párját. Midőn ugyanis a ta-rifa feletti vita egész folyamában a kor-mány égre-földre bizonygatva állította, hogy a tarifát szerződéses alapon akarta meg-kötni, (ami azonban nem sikerült) és szent-ül ígérte, hogy a tarifát nem kívánja vég-legesen tekinteni, hanem igyekszni fog a külállamokkal szerződéseket kötni, és szerző-dések után a tarifának Magyarországra néz-ve káros s magas tételeit leszállítani; midőn nemcsak a kormány ismételt állításai, ha-nem a kézzelfogható tények hangosan ki-áltják, hogy kormányunk az ország érde-keinek Ausztria ez irányában való megóvá-sában már mostan is, amikor a szerződés Magyarország részéről elfogadva nincs, s ennél fogva az Ausztria irányában gyako-rolható pressiónak egész fegyvertára ke-zünkben van — tökéletesen tehetetlennek mutatkozik — következképpen a szer-ződés elfogadása után — amikor már minden fegyvert kiadunk kezünköl, még százsorita tehetetlenebb lesz; — mi-dőn ezek után kézzelfogható, hogy a szerződés elfogadása teljes capitulatiót je-lent: a kormány pártjának egyik igényte-len tagja előáll, és határozati javaslatot indítványoz, melynek értelmében a képi-seloház a kormánytól „elvárja, hogy a minden törekvésért és alkotmányos befo-lyását arra fogja irányozni, hogy ezen monarchia és a külállamok között vám-és kereskedelmi szerződések mielőbb kötes-senek.“

Mi ezen javaslatnak célja? Aze, hogy a kormányra pressiót gyakoroljon? Hiszen a szerződéses tarifának eldobása nem a magyar kormányon mult, miután a kormány már előre lelépett azon alapról, ahol az ily veleitásokkal szemben ellentállást tanusi-hatott volna. Hiszen a kormány maga is nyíltan vallotta az autonóm rendezés ká-ros voltát. Mi hát a javaslat célja? — Hogy a kormánynak az osztrák impetus-sal szemben ellentállási erőt adjon? — Valóban ez olyanforma naiv kívánság, mintha pókhálóval elefantot akarnának fogni. Ha ez lett volna a javaslat célja, ki kel-lett volna abban mondanai a sanctiót, hogy ellenkező esetben a szö-vevényes megkötése nem ajánl-tatik. Ez igenis erőt adott volna a ma-gyar kormányának Ausztriával szemben, (ha ugyan ez erő használatára akarattal bírta.) Így a mint van a javaslat, csak jámbor óhaját színében tűnik fel. Jámbor többségűlterő — a jámbor közönség megnyugtatósára számított jámbor óhaját.

Mint ilyenről — természetesen — nem is volna róla érdemes bővebben szólni, ha a tettetett jámborság alatt nem lappangna jókora mennyiségű raffineria.

A javaslat előterjesztője már maga is azzal indokolta a javaslatot, hogy általa a közvéleményre akar hatni, melyet az ellenzék számos fontos érvei aggodalomba ejtettek. Ez magyarán annyit je-lent, hogy port kell hinteni a nép szemébe, hadd higgye, hogy a tarifa meg-változtatható és meg is fog változtatni az orszá-g érdekében. Boldogok, a kik hisznek.

De továbbá a bizottság és az ország-gyűlés azon tagjai, kik a kormányt ál-talunk is károsoknak elismert valaműgyi propositióit elfogadják, a határozati javas-lat által magukat oly színbe akarják fel-tüntetni, mintha ők semminek sem vol-nának okai. Ők elfogadták a kormány javaslatát, de utasították a kormányt, hogy a javaslatokat, melyek egészben vére roz-szak és károsak, javítsa meg (utólagosan, mikor már nem lehet). Ha ez a kormány-nak nem sikerül (mint nem is sikerülhet) ők nem lesznek a hibások, mert hisz meg-mondták, hogy a kormány minden törek-vését odairányozza, hogy a rosz szövetség a külföldi szerződések által megjavuljon. A kormányra lesz hárítva a felelősség — a rosz alkuért — egészen és osztatlanul.

És a kormány? — Az persze színleg elvállalja a felelősséget, — meg-köti az ország kezét tíz évre, minden irányban — és aztán? . . . Aztán megbu-kik . . . oly örökséget hagyva utódjának, melyben nincs köszönet. — A kormány-elnök a bizottságban máris nyíltan mon-dogattja, több ízben — hogy akkor már nem ők lesznek miniszterek.

Mindezek természetesen igen szép ki-látások. De hát annyira jutott-e már Ma-gyarország, hogy legfontosabb életérdekei ily szeszélyes játéktárgyát képezhetik?

A legbámulatosabb azonban a dolog-ban az, hogy a határozati javaslatot a kormány nemcsak elfogadja, hanem erő-sen védi, nehogy valahogy elbukjék. . . . Más viszonyok közt egy ily javaslat a leg-merevebb bizalmatlanság nyilatkozatának tekintendék. A kormány nem tekint annak; sőt kimondja, hogy azt örömmel elfogadja, mert nem fejez ki egyebet, mint amit a kormány is akar. Valóban bámulatos ma-növer! — Ezáltal a kormány is belebukik a többség által előirántott bőséges mentő köpenybe, és lehárítja nyakáról a felelős-séget a rosz kiegyezésért, mert hisz a ki-egyezés megjavítható lesz, csak először meg kell kötni az alkut Ausztriával, s azután elő kell venni a külföldi államo-kat. . . . Ha meglesz kötve a szövetség, majd jönnek egymásután azok a jó kül-földi szerződések — és minden rendben lesz. . . . Jönnek, bizonyosan jönnek, — a kormány tudja.

De ha nem jönnek? — Akkor annak oka nem lesz a kormány, — nem lesz a kiegyezés, hanem oka lesz a külföld, Né-metország, Franciaország, Oroszország s b., melyek nem akarnak szerződéseket kötni. És ezekért a kormány csak nem le-het felelős. . . .

Mily mély bölcsesség rejlik mindezek-ben, s mily boldog az ország, melynek ily böles többsége és kormánya van!!

Páris, január 8.

(Saját levelezésünktől)

Tegnap érkeztem meg Londonból, s mintán tudom, hogy az „Egyetértés“ olvasói rendkívül érdeklik, amik ma Angolországban történnek, el sem mulasztatom néhány szóval érteniti azt, a mit tapasztaltam.

Egy nagy s hatalmas párt, leginkább föld-birtokosok és az arisztokráciának nagy része, az angol miniszterelnökkel élőkön mindent elkövetnek, hogy egy orosz-török békekötést megakadályozza-nak. Mondanom sem kell, hogy ezen párthoz tartozik a parlamenti tagok nagy része. E körökben a hangulat határozottan harcra és izgatottabbá lesz napról napra. És ha azon egyének, kikkel érint-kezni leginkább alkalmam volt, nem volnának na-gyon is törökbarátok, azt mondanám, hogy az angol fegyveres beavatkozás nagyon közel áll, de így egyedül azon tény constata-lására szoritkozom, hogy itt titokban minden es-hetősegre készülnek.

Andrássy mint osztrák külügyért talán, de mint magyar embert sehogy sem képe-sék érteni.

Nevezetes okmány.

Furcsa szerzője a sorsnak az, hogy I. Sándor czárnak egy nagyjontosságú titkos okmánya ide Magyarországra került, s hogy azt épen egy magyarnek sikerült fölfedeznie, hogy felmutathassa into például nemcsak saját veszélyeztette nemzetének, hanem fel a többi velünk egy közös ál-lamban élő más népeknek; fel Európa minden népeinek s fel maguknak a muszka mindenhatóságok oly aggyálmonten támo-gató, vagy jobb esetben közönyösen néző uralkodóknak is.

Hadd ismerjék az armány és hitsze-gésnek azon minden képezelet felülmulo nagyságát, a melyet a muszka politika ma-gában rejt. Hadd ismerjék a vadság, a kétszínűség, az ámitás, a rászedés azon roppant mérvét, a melyet a muszka ura-lom méhében hord. Hadd tudják meg a népek, hogy mindannyiak szabadságát, lét-elét, műveltségét, vallását, társadalmát, szóval mindent, mi a népek előtt szent és becses lehet, mily imminens veszély fenye-geti. Hadd tudják meg, miszerint az iszo-nyoknak — százezrek hullájával kiköz-vezt-utjain Balkánhoz eljutott vadság, les-ben áll, hogy Európa népeit s azoknak ezredéves alkotásait eltörpítja, vérozón-be fojtsa. Hadd tudják meg az uralkodók, hogy mindeniknek trónja kráter felett áll, melyet a muszka czár a népekkel együtt be akar temetni uralomvágyának iszonyos tüzökadjójával.

Mert minczen olyan szövetséges, olyan barát, a kit a muszka-politika meg ne csalna, a muszka armány rá ne szedne. Minden, a mi telhetetlenségének utjában áll, azt vagy erővel eltörpiti, vagy armányo-san alásmi igyekszik, legyen az nép vagy trón, legyen az jószárít vagy ellenség. Az a népeknek szabadságot, függetlenséget hirdet, hogy azután lépve csalva elnyel-hesse; az az uralkodók iránt jó indulatot színel, barátságot negélyez, hogy hatal-mukat halomra dönthesse, az szövetségre lép a koronás főkkel a népek ellen, a népek-ke a koronás fők ellen, kiket álnokul testvé-reinek nevez, de örökségükre áhítozik. Az a forradalmakat: a szabadságra törő elnyomott

élénk, mint múlt héten, mivel a politikai viszonyok sem eladók, sem fogszytók nagyobb üzletkötésre nem batorít, Bel- és külföldön, különösen Angolországban tartós kereslet nyilvánulni fog és közép liszt irtást, míg hazai venyknék, kenyér- és fekete liszt tavaszra szállítási ára keszségezen vállalkoznak. Takarmányliszt, nevezetesen finom korpa jól és szívesen vétetett jobb ár mellett is. A hét végén átlagosan jegyzik: O. sz. 23.50, 1. sz. 22.75, 2. sz. 22.25, 3. sz. 21.50, 4. sz. 20.80, 5. sz. 19.60, 6. sz. 17.70, 8. sz. 12.60, 8 1/2, sz. 11. f. 8 1/2, sz. 9.50, finom korpa 4.40, durvább 4.25 pr. 100 kilogramm zsákosult Pesten.

Hüvelyesek és termények. A lefolyt héten hüvelyesek forgalma ismét csekély jelentőségű. A csekély helyifogyasztás fedezésére is a gyereken jelentkező vidéki megbízások teljesítésére szorított az üzlet, így hiányzik az élénkesség az üzletforgalomban.

Lenese: nem igen keresett 9-12 forint, stokerai 21-23 ft, borsó élénkletlen üzletű, magyara 10-12 ft, stokerai 17 ft, leginkább eladatott földművi hámozott 16 frton és külföldi 23 frton.

Bab nagy fehér áru renyhe irányzatú, mivel kivitelre szánt áru eladásra került, néhány szállítvány 10%-10% forinton kelt el, a kínálat ezen áruk melet maradt, aprózemű hiányzik 12-12 1/2 frton állapodott az ára.

Köles meglehetősen kínálati, legjobb első rendű 7 ftal kínálatott, csekélyebb minőségű 6-6 1/2 ftal került eladásra.

Köles-kása, több rendbeli szállítással került málmokól piacra, 10%-11 ftal, silányabb minőségű 10 ft. helyre szállítva 11 1/2-11 1/4 ft.

Birköny csekély üzletkötésre jutott, ára 6 1/2-7 ft.

Kendermag jól keresett, készlet nem igen található és ez is szilárd kéznel van, alig néhány mázsát lett felszállítva és 12-12 1/2 frtjával szívesen megvették.

Mohar jobban keresett, 11-11 1/2 frton elkel. Lenmag folytonosan felszállított kisebb részletben, melyek 13 1/2-14 frton eredményeznek. Kömény 39-40 ft.

Mák szürke 26 ft, kék 28-30 ft. Disznósír. E hét sem hozott lendületet az üzletre. A felhalmozódott készletet szemben a fogyasztás csekély, annyira, hogy a vételkedv egészen ellőnül. Árak 58-59% hordó nélkül és 61-61 1/2 ft. hordostul.

Szalonna fehér 52 ft, füstölt 61 ft.

Sertéspiac. A sertéshaláló részvényszerűsége jelentése. Noha Szarbia e héten ünnepi miatt nem szállított fel semmit, az áruk mégsem bírtak megállapodni, mivel magyar fajú nagy mérvben piacra hozta, uralkodott a vásáron. Két nagy vásár van kitálatásban, tulajdonosok tehát eladásra igen hajlandóknak mutatkoztak, sok került revóhoz hajlékonosan alól is, - 260 db makkon kitölt 140 kilogramm nehézségben 48 kral 45 kilogramm és 4% levonása mellett adatot el. Arjgyezék következő: magyar 44-51 kr., oláh 41-43 kr., tüksek 39-43 kr., vidéki 43-46%. Takarmányárak, régi tengeri 8 ft, új 7 ft 20 kr, árpa 7 ft 50 kr, készpénz fizetéssel. Allomány, mult hétől maradt 51,090 db; felhajtott alföldi 8990 db, Erdélyből 580, Olahországból 210, Barsról 410, magy. államvaspályán 560, összesen 10750 db. Ellahajtott földre 350, Bésbe 4120, Prágába 930, Oederbergnek 1140, Mainz és Frankfurtra 1290, Ruttánán 1440, budapesti fogyasztás 2620, köbányai benteknél 160 db, összesen 12050 db; marad állomány 49,790 db, melyekből 10,690 db a részvény-szállásokban van elhelyezve.

Bécsi vásáron 4192 db volt felhajtva, az üzlet pang. 43-46 ft nehé árú, közép nehé 38-44 ft, sülde 32-40 ft. Drezdai vásáron 714 vidéki sertés 54-57 filléren és 478 magyar fajú 52 filléren kelt. Berlini vásár feletre rossz hangulatban folyt, fel volt hajta 6886 drb 16 tallér árban.

Gyapjuvársári jelentés. (Baumann Tódor cég jelentése.) A lefolyt héten készletben fekvő gyapju nem lett eladva. Következ nagyobrendű szállítvány kötetlett már eddig szerződés a bírósokkal:

300 bécsi m. Csornai apátsg	100 ft 1 arany.
600 " Szt.-mártoni apátsg	98 " 1 "
500 " Zirczi apátsg	111 " 1 "
120 " Váci püspökség	100 " 1 "
400 " gr. Apponyi Károly	131 " "
240 " Piarista szerzet	133 " "
300 " b. Barkóczy	132-142 " "
600 " gr. Sándor Mór	143 " "
250 " gr. Hunyadi Imre	150 " "
240 " gr. Zichy F. 105-120	" "
140 " gr. Szapáry Gyula	95 " "
220 " gr. Zichy J. lengyelölti 150	" "
150 " gr. Zichy V. F. 120-180	" "
120 " b. Wenckheim Ladány	120 " "
500 " Stamecz. Kisszállás	112 " "
600 " gr. Esterházy. Pápa 109	" "
300 " Biederman Gustáv	" "
250 " Mocsog és Üszögh	145 " "
120 " b. Baldácsy	48 " "
120 " gr. Andrássy Gy. 105-115	" "

takozása dacára, kinek, úgy lázik, őrizetére volt bízva, ezt is létepetem.

A Bréda téren már bérkocsok álltak, intetem az egyiknek. Lakásom nem lévén messze, nem bírtam ellenállani a kísértésnek; haza hajattam. Portásom, a mint meglátott, meglepetésében felkiáltott. — Ön az, uram? kérdé meglepetve. Ma éj-jel keresték, el akarták fogni.

Ném szobájába mentem, ki még az ágyban fektült, de már nem aludt; ő beszélt el nekem a történetek. Tízegyre órákor lefeküdtem, felőreljárni után felálltam férfihangokat vált hallani; eleinte nem nagyon ügyelt reá, és tovább szándékozott aludni, de a beszélgetés meg nem szűnő. fölemelkedett ágyában és csöngött.

Időz belepelt.
— Van itt valaki? kérdé ném.
— Igenis, asszonyom.
— Kicsoda?
— Valaki, ki az urral óhajt beszélni.
— Az ur nincs honn.
— En is mondtam, asszonyom.
— Nos? Azon ur még sem akar elmenni?
— Nem, asszonyom. Azt monlja, hogy okvetlenül beszélni kell Hugo Victor urral, és hogy megvárja.

Mialatt időz, a házhozba ajtajában állva, unőjével beszélgetett, a küszöbön egy kövér idegen jelent meg, ki felöltözve alatt fekete öltönyt viselt.

Ném észreverte, és kérdé:
— Ön keresi, uram, Hugo Victort?
— Igenis, asszonyom!
— Nincs itthon!
— Engedelmevel, asszonyom, megvárom!
— Nem fog haza jöni!
— Okvetlenül beszélnem kell vele!
— Ha valami fontos közölni valója van, bátran reám bízhatja; én közölni fogom vele.
— Személyesen kell vele beszélnem!
— De miről van szó? Talán politika? Az idegen nem válaszolt.

— Tud ön e tekintetben valami újat? kérdé ném.

(Folytatása köv.)

Szeszüzlet.

A lefolyt héten az áruk tekintetében a szeszüzlet épenséggel nem javult, jóllehet, hogy a fogyasztás emelkedőben van. A kereslet kisé élénk, az áruk azonban az ért nem emelkednek, mivel az eladók tetemes készletek fölött rendelkeznek, kénytelenek a vásárlók által szabott árakhoz alkalmazkodni. A legutóbbi jegyzések: R 4 g m o d u szent-tamás-horod m. 34 ft, ujmódú és burgonya hordó m. 32 ft 100 literszállékonkat.

Az értéktőzsdéről.

E héten az értéktőzsdén a hausse uralkodott. A forgalom már a hét elején igen kedvező lendületet vett, a hangulat minden tekintetben kedvező volt. E körülmény a napról-napra több valószínűséggel közeledő béke esélyen alapszik. A tegnapi harczári döntő hírek főlyt most, a hét végén különösen óriási arányokat öltött az emelkedés, melyet még előmozdított a Bésből érkezett tudósítás, mely az ottani tőzsdéről is nagy hasusset jelentett. Az emelkedő irány a hét közepe táján lett megzavarva az által, hogy a külföldi piacokról érkedő esőkent arjgyezések. a mi tőzsdénen is árhullámzásokat idéztek elő, a melyek azonban mulékony természetűeknek bizonyultak, s nem voltak képesek a tőzsdéjletet kedvező jellegből kivetkőztetni. A forgalom az egész héten át kedvező volt s úgy az üzérkedésnek, mint a befektetési üzletnek tagy tért nyitott. az a folyamok a papirokról: javultak, mi a valuta némi hanyatlást mutat fel. Ezüst kevéssé emelkedett, az arany igen csekélyt, bár, de valamit veszített a legutóbbi jelentőségekben jelzett árfolyamából:

II. Magy. kincst. utalványok	111.50	114.-
" vasuti kölcsönköt.	98.50	99.50
" sor-jegykölcson	74.75	77.25
" földterherment. kötv.	78.-	79.-
" szőlőválsági kötv.	79.25	81.50
I. Magy. bizt. részvénytársaság	1650.-	1700.-
Pesti bizt. részvénytársaság	68.50	68.-
Magyar északkeleti vasut	106.50	110.50
Pesti központi vasut	147.-	149.-
Ált. magyar hitelbank	8.-	9.-
Pesti kereskedelmi bank	520.-	522.-
I. hazai takarékpénztár	2280.-	2380.-
Orsz. közp.	76.50	79.50
I. Budapesti gőzmalom	920.-	920.-
Concordia	377.-	377.-
Erzsébet	203.-	206.-
Luiza	178.-	184.-
Molnárak és sütők	320.-	330.-
Hengermalm	600.-	600.-
Pannónia	1000.-	1010.-
Viktória	298.-	310.-
Athenaeum nyemdar r. társ.	250.-	250.-
Ganzféle vasöntde	145.-	157.-
M. földhitelint. záloglev.	93.25	98.50
20 frankos arany	9.57	9.51
Cs. k. arany	5.65	5.61
Ezüst	104.-	103.75
Osztrák hitelbank	197.75	209.50
" 1864. sorsjegy.	136.-	137.-
" 1860.	112.50	113.50
Osztrák államvasut	252.-	257.-
Alagut	58.50	58.50

A budapesti gabna és értéktőzsdé, jan. 12.
Gabna-tőzsdé. Csekély kínálat és gyenge vételkedv mellett a mai tőzsdén gabnaban nagyon csekély forgalom jött létre. Az áruk nem változtak. Hivatalosan feljegyzésre egy kötetet sem jelentettek be.

A határidő-fizletben az arjgyezések következők: Buza tavaszra 10.76-10.80, zab tavaszra 6.70-6.75, tengeri, Lásági május-juniusra 7.22-7.27.

Értéktőzsdé. A mai előtőzsdét officiosus lapok cikkei igen kedvezőtlen hangulatba ejtették; a vásárlástól tökéletesen hiányzott minden kedv, értékesítéseket pedig lényeges nyomást gyakoroltak az árfolyamokra; osztr. hitelészv. 220.80-ig m. hitelészv. 206.25-ig cseként, zárlatok azonban valamint javult a hangulat és osztr. hitelészv. 221.50-en, m. hitelészv. 205.75-ön maradtak.

A déli tőzsde némajest kedvező hangulat emelkedett tulsulyra, az irány emelkedő fordulatot vett, osztr. hitelészv. 222.10-223.60-ig magy. hitelészv. 208.50-ig voltak forgalomban.
Magy. aranyárak 91.50-91.75-ön, m. keleti vasut II. prioritások 78.50-en, magy. sorsjegyek 76.75-ön, szőlőváls. kötv. 81-en kelték. Helyi értékek közül egyes malmok 68 pesti központi vasut részv. keresettek voltak, és eladók hiánya folytán üzlet nélkül maradtak. Valuta igen lanyha; hús frankos aranyok 9.51-en, malkjegyek 58.85-58.75-ig hoztak forgalomba.

Bécsi üzleti tudósítások.
Bécs, jan. 12. (Az „Egyetértés“ távirata.)
Buza tavaszra 10.85-10.90; tengeri máj.-jun. 7.60-7.65; zab tavaszra 7.35-7.40; rozs m. 8.40-8.50; kereskedelmi zab 7.05-7.20; ó tengeri 8.75-8.80; új tengeri 8.10-8.20.

Bécs, jan. 11. (Az „Egyetértés“ távirata.)
A tőzsdé ma ingadozó irányban indult meg, utóbb azonban a hangulat megzavartult s nagy hausse mellett a zárlatnál élénk üzlet fejlődött ki. Osztr. hitel (márc. 20.25) 221.50-222-75, magy. hitel 207.-, rente 63.50, arany rente 74.95, osztr. államvasut 257.-, busz frankos arany 9.51%.

Hamburg, jan. 12. (Terményüzlet.) Buza szilárd april-májusra 209.-, május-juniára 211.-, rozs april-májusra 160.-, május-juniára 151.-. Repezele május 74.50, szesz januára 40, februára 40.50, april-májusra 41.-, május-juniára 41.50.

London, jan. 12. Buza változatlan; olaj 86 1/2 sh. buza 31.280; arpa 63.20, szesz 113.75, 1864-es 137.75. Ezüst 163.66. London. 118.50. Új-bank. Altalános építobank —, Angol-Osztrák 90.-, Lombard 76.50. Tramvay —, Hitelesjegy 160.-, Napoleon ó 9.50. Arany 5.61. Frankfurt 58.-. Porosz pénztalvány 58.70. Török sorsjegy 14.-. Angolpénztobank —.

Bécs, január 12. Magyar földterher. kötvény 78.40 Salgó-Tarján 81.-. Magyar hitel 207.-. Magyar záloglevél 98.-. Erdélyi 106.50. Magyar keleti vasut 68.-. Magyar sorsjegy 77.-. Magyar földhitel 9.-. Magyar vasuti kölcsön 86.75. Angol-magyar —. Franko magy. bank —. Alföld 115.-. Magyar északkeleti vasut 110.50. Kel.-vasut elsőbbségi kötv. 62.75. Tiszai vasut 173.50. Municipal-bank 19.-.

Részvénytársulatok és szövetkezetek.
Mihók Sándor, a „Magyar Compass“ évkönyv ismert nevi szerkesztője a magyarországi részvénytársulatokról és szövetkezetekről 1877-ről a következő statisztikai adatokat közli:

I. Bank- és hitelintézet: 1876 végével volt Budapest 16, a vidéken 100, összesen 116, Horvát- és Tótországban 6, összesen 122. továbbá az osztrák nemzeti bank 9 fiókintéze. — Felzámolás alatt Budapest 4, a vidéken 5. Csőd alatt Budapest 1, összesen 10. 1877-ben alakult O. Marad 1877 végével: Budapest 15, a vidéken 98, összesen 113, Horvát- és Tótországban 6, összesen 119.

II. Takarékpénztárak: 1876. végén volt Budapest 5, a vidéken 305, összesen 310. Horvát- és Tótországban 31, összesen 341. Csőd alatt állott Budapest 1, felszámolás alatt a vidéken 1. Horvát- és Tótországban 1, összesen 3. 1877-ben alakult 1, az első karantészi 30,000 ft alapítóké. Csőd alá került 1, a lugos-karantészes-rezsihalti 100,000 ft alapítóké. Véglegesen lezámolt 2, a „szent-tamás-urial“ és Horvát-Tótországban a „kopreinczi“. Marad 1877 végén: Budapest 5, a vidéken 305, összesen 219. Horvát- és Tótországban 31, összesen 341. Csőd alatt Budapest 1, a vidéken 1, összesen 2.

III. Szövetkezetek: 1876. végén volt Budapest 16, a vidéken 156, összesen 172. Horvát-Tótországban 6, összesen 178. Leszámolás alatt Budapest 1, 1877-ben alakult: Budapest 3, a vidéken 9, összesen 12. Horvát- és Tótországban 2, összesen 4. Marad 1877 végén: Budapest 19, a vidéken 165, összesen 184. Horvát- és Tótországban 8, összesen 192. pénzügyi tevéveléggel foglalkozó szövetkezet. Leszámolás alatt Budapest 1, (takaréki- és előlegezési egylet).

Biztosítói intézetek: 1876 végén volt Budapest 6, a vidéken 5, összesen 11. — Felzámolás alatt Budapest 4, 1877-ben csőd alá jutott Budapest 1 (Orion) a vidéken 1 (Victoria.) Bealadott a Haza a Tiszába. Marad, 1877 végén: Budapest 4, a vidéken 4, összesen 8. — Idegen országbeli biztosítói intézetek Budapest 16. — Csőd alatt Budapest 1, a vidéken 1. leszámolás alatt Budapest 4, összesen 6.

V. Iparos részvény társulatok:
a) Gőz- és malmalom 1876 végén volt Budapest 9, a vidéken 31 összesen 40, Horvát- és Tótországban 1, összesen 41. Ezek sorában 1877-ben változás nem történt.

b) Építő és anyag-gyári társulatok 1876 végén volt Budapest 3, a vidéken 8, összesen 13. Leszámolás alá jutott 2, marad 1877 végén Budapest 5, a vidéken 6, összesen 11.

c) Iparos r. t. 1876 végén Budapest 16, a vidéken 21, összesen 37, Horvát- és Tótországban 6, összesen 43. — Ezek sorában 1877-ben csak annyiban történt változás, hogy a Bésben emellott, „horvát-steierhoni fénykőszén bányá r. t.“ székhelyét Budapestre tette át.

d) Vegyestermészeti r. t. 1876. végén Budapest 1 volt 8, a vidéken 18, összesen 26. 1877-ben alakult: Budapest 1 (a lőpényszerzés emelésére alakult r. t. 10,000 ft) a vidéken 2, (a győri Lloyd r. t. 83,000 ft) és a palánka-illóki gőzkomp r. t. 50,000 ft alapítókével.) Marad 1877 végén: Budapest 9, a vidéken 20, összesen 29.

e) Idegen országbeli r. t. fiókintézet: 1876 végén Budapest 1 volt 2, a vidéken 7, összesen 9. Leszámolás 1877-ben mondtotta ki a debreczeni kő- és kőnyomda, és a szegszárdi borkereskedési r. társulatok. Előző évekéből csőd alatt áll Budapest 1, leszámolás alatt Budapest 8, a vidéken 7, összesen 16 r-társulat.

VI. Vasutak, és egyéb közlekedési vállalatok.
Ezek leszámolásban a „Magyar Compass“ 1877. évi V. folyamában kimutatott beosztás szerint 1877-ben változás nem fordult elő. A leszámolás alatt állott egyesület magyar gőzhajózási társaság leszámolását véglegesen befejezte.

A fővárosi közkirátári nagybizottság.
Ma Kammermayer polgármester előnölkete alatt összeült, hogy a magyar általános hitelbank ajánlata fölött döntsön; mielőtt azonban a tárgya átért volna, a négyes albizottság jelentését a közm. minisztériumnak a rakpartot és talajfeltértesítéskét leírata néve, s a gőzmalomok és kereskedők kérvényét hallgatta meg.

A négyes bizottság, mely a végeit volt kiküldve, hogy a miniszteri leiratban a feltöltés és partépités teljesítését, illető pontokra véleményét adjon, felirat alakjában adta be jelentését s a leírral szemben javallja, hogy a város a miniszter kívánalma szerint fogadja ugyan el a partépités költségeinek előlegezését 700,000 ft erejéig, de abba ne egyezzen bele, hogy a minisztérium ezen előlegét 5% évi kamatot fizessen, hanem akkorát a mekkorát a főváros e célra fölveendő költsége tekintetében a hitellező irányában magára vállal; — a tulajdonjogot illetően a főváros ne kifogásolja, hogy a kormány által kötetlen szerződésben az a fővárosi pénzalapot illesse és a terület köztárházi célra átengedésének határideje annyi időre kötsse ki a hány évig ott a köztárházak állnak.

A bizottság ily értelemben fog a közgyűléshez jelentést tenni s a felíratot felküldeni a minisztériumhoz.

Ezután felolvastatták a budapesti malmok (Victoria, Hengermalm, Concordia, molnárak és sütők gőzmalma, Első budapesti gőzmalom, Pannónia és Erzsébet), beadványa, melyben üzletemberekhez méltón, gyakorlati szempontból, érvekkel támogatják azt az irányt, mely a budapesti gabna kereskedelem fölvirágzását csak az elvetoarrend szer alkalmazásával hiszi eszközölhetni, mely irány Meigs és Church angol cég közmoly ajánlatának érvényesítését kívánja s kéri, hogy a közkirátárak egyelőre csak részben épitessenek ki, s a kiegészítést a vegyes rendszerű vegyék alapul, vagyis az elevator és tárházak kombinált tervét vegyék ki s honosítsanak meg oly tárházi rendszert, mely a gyakorlati igényekhez képest viszonyainkhoz mérten a legjobbkat bizonyul. E kérvényt támogatta 26 helybeli kereskedő beadványa is, alaposan kimutatta azon vesztélyt, melylyel a hitelbank ajánlatának elfogadása járna a kereskedelemre néve, mert egy consortium monopoliúmvá tenné az egész tárházi kedvezményt.

A bizottság e két beadványt tudomásul vette annál inkább, mert mindkettő azon a téren mozog, a melyen a bizottság kezdettől fogva, s maga a törvényhatósági képviselést is t. i. a vegyes rendszeren, melyet valóstani Meigs és Church vállalkozott.

Ezután a bizottság áttért az illeté tulajdon-donkpi tárgyára, a 6-os bizottság jelentésére. A jelentés felolvasása után, többen emelnek szót, mind a cég ajánlatának elfogadhatóságát, mind pedig a cég elfogadhatlanságát mellett. Ez utóbbiak a többi mellék ok elhagyásával, mint fő érveket hozzák fel: A Meigs és Church cég az épitkezési költségeket roppant nagyra teszik, ugyanis az elevator felállítását fából 2% millióra, vasból pedig 3 millióra (többre); 2) a cég vállalat egy részvényét (2000) kezdve akarja átadni, a mindtal a város minden biztosított meg lenne fosztva; 3) a cég által követelt 150,000 ft subventió aranyban, igen nagy subventió, mert ha az épitkezések 5 millióba kerülnek, akkor a subventió ennek 3%-a, ha pedig 3 millióba, akkor a 5%-t teszi; 4) a városnak nem szabad bizonytalan pénzkötelezettséget vennie magára, amilyen volna pedig a 150,000 frtyai subventió aranyban.

A Meigs és Church cég ajánlatának elfogadhatóságát mellett szólóvalak többet, felemlitek, hogy: 1. A négy év időszak alatt egyedül e cég adott be conerét javaslatot, s hogy a halasztás alatt nagyon könnyen megeshetnek, hogy a város 10 év múlva sem volna elevatort; a részvénytársulatok ez ajánlatot pártolók szerint öpen nem veszelés, mert vannak még jó hitelutársulatok is, s végül Meigs és Church cég ajánlata elég szerint annál inkább pártolandó, mert a közkirátárak ép oly költséggel igérnek kiepiteni, a mennyire annak ki-

épitését a hármas bizottság előirányozta. Még többen is kívántak ez ügyhöz szólni, de az elnök az idő előre haladottsága miatt az ülést hétéfőn d. u. 4 órára halasztotta.

Vidéki-piacok.

Keckesmet, jan. 11. (Az „Egyetértés“ hivatalos tudósítása.) Mai beírvásárunk kevés forgalmat mutatott fel. Valószínűleg az ut rozasága gátolta az eladók bejövését. Tegnapelőtt eső esett s a víz megfagyágy rendkívül bajos a sikos uton barommal járn. Tízta buza mm. 76-78 kilogr. 9.80-10.40, elegyes buza mm. 74-74 kil. 7.45-8.10, rozs mm. 70-72 kil. 7.08, árpa 60-62 kil. 6.90-7, zab mm. 36-40 kil. 6-6.50, kukorica mm. 68-70 kil. 7-7.10, köles mm. 5.50-6, burgonya mm. 1.80-2.10.

Arad, jan. 11. (Szesz üzlet.) Szeszárú nagyban 30 ft 50-31 ft hordó nélkül; részletben 31 ft 27-31 ft 50 hordó nélkül 33 ft-33 ft 25 kr hordostól pr. 100 liter%.

Győr, január 11. (A győri Lloyd üzletjelentése.) A mai gabona üzlet csendes hangulatban vette kezdetét. Buza mely iránt külföldi megbízások nem jelentkezték és a fogyasztásra néve is igen gyenge vételkedv mutatkozott, lanyha irányu volt és mult hét árait csak nehezen bírta megtartani. Eladatott mintegy 10 vasuti kocsiara való győri buza 77.85 és 78.31 kgr. mmzánsáknint ft 11.40 és 11.45; továbbá bécskai 73.14-75.12 kgr. mmzánsáknint ft 11-10, bándi 77.40-77.85 kgrmm 11.80-12. Rozs gyenge forgalom, megtart mult hét árait. Eladatott 800 mm. 77.50 kgrmm 8.22%. Arpából a közpminőségűek hiányzanak, míg ellenben jobb minőségűek szilárd kezek között tartanak és magasabb áron kínáltak, mivelből a forgalom is, dacára a jó vételkedvnek, jelentéktelen maradt, eladatott 1000 mm. 64.65 kgrmm 9.50. Zab gyenge forgalom és a csatorna áru minőség szerint 6.50-6.80 kr-rt fiztetett.

N-Várad, jan. 8. Egy hekt. tiszta buza l. ozs. 8.20, 2-od o. 7.95, 3-ad o. 7 ft, kétszeres buza l. o. 6.12, 2-od o. 5.66, 3-ad o. 5.20, rozs 1-ső rendű 4.90, 2-od r. 4.42, 3-ad r. 4.10, árpa 1-ső r. 4.20, 2-od r. 3.71, 3-ad r. 3.40, zab 1-ső r. 2.56, 2-od r. 2.20, 3-ad r. 2 ft, tengeri 1-ső r. 4.80, 2-od r. 4.50, 3-ad r. 4.30, borsó 12.50, lenese 12.50, bab 8.50, köleskása 10 ft, burgonya 2 forint.

Vegyes közlemények.
A tervezett autonóm-vámtarifa ellen az országos magyar ipar-egyesület kiütkönd indokolt s gyakorlati szempontból éjtett vizsgálódás után, szakbizottsági komoly eszmecsere alapján (egyáltalán szigorúan bíráló) kérvényt intézett a képviselőházhoz, melynek ez a konkluzója,

„Mintán a képviselőház elé terjesztett tarifa a kivánalmunk még nem felel, sőt a szabad kereskedelmi irány elvétől a leghatározottabb módon a protectionismus felé élez; ez pedig:

1. az által, hogy a Magyarország által a legnagyobb mértékben fogyasztott behozatali iparcikkek vámját tetemesen felemeli, és pedig nem csupán a megszüntetett 1868. évi angol pétegyezmény tarifaiból, hanem az 1868. évi német kereskedelmi szerződés tételéhez képest is;

2. az által, hogy a vámoknál arányban szűdeztet rendeli el, a mi a létező viszonyok között maga is mintegy 10-15%-os vámmelészt jelent;

3. az által, hogy a tarifatorvény III. cikkében foglalt 10%-os proteccionalis és differencialis vámkot statualja, a mi természetesen egyes és talán ránk néve nagy fontossággal bír államalkotás szemben úgy anyly számlényi új vámmelészt von maga után;

Mintán továbbá — a mi mindzeknél fontosabb — a tarifa szabad kereskedelmi politikának tényezőjét és folyamánát képező szerződéses rendszerrel szakítva az autonóm rendezés alapjára áll, és ez által az osztrák iparnak nyújtott protection felül a külállamokkal való nemzetközi forgalmunkat a legnagyobb veszélyeknek teszi ki.

azon kérelmet fordultak a képviselőházhoz: hogy eme tarírt elvetni méltóztassák“ stb.

Korizmic László a Nemzetgazdasági szemle mult évi utolsó füzetében egy tanulmányt tett közzé „A pénzügyi vámkor-ról. E tanulmány most külön füzetben is megjelent. Erősen harczol